

Bilag 1.22 – TØEELØB – Underholdsbidrag til børn og familie – Estland

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på løbende underholdsbidrag til børn og/eller familie fra Estland i henhold til Family Law Act, Passed 18.11.2009, RT I 2009, 60, 395, Entry into force 01.07.2010, Chapter 8, OBLIGATION TO PROVIDE MAINTENANCE ARISING FROM FILIATION, §§ 96 til 110.

Fordringstypen kan omfatte løbende underholdsbidrag til børn og/eller familie, såfremt fordringerne opfylder de ikke udtømmende opregnede kriterier mv., der er oplyst under henholdsvis afsnit 1.1 vedrørende beskrivelse af fordringstypen, afsnit 1.4 vedrørende særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen, afsnit 2.2 vedrørende overdragelse af fordringer til inddrivelse samt afsnit 3 vedrørende forældelsesregler. Derudover skal fordringerne opfylde de kriterier m.v., der er fastsat for de enkelte stamdatafelter under afsnit 4.

Fordringstypen indeholder fordringer på løbende underholdsbidrag til børn og/eller familie fastsat på baggrund af domme eller aftaler forelagt for notar, der er kendetegnet ved at udgøre et grundlag på hvilket der kan ske tvangsfuldbyrdelse.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØEELØB, vil i det følgende benævnes som ”løbende underholdsbidrag”.

Hvert løbende underholdsbidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende underholdsbidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til inddrivelse.	Finland.
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB –Underholdsbidrag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nødvendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbidraget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbidrag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT –Ægtefællebidrag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbidrag til børn og familie - Polen	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt familiebidrag.	Polen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØCZUND - Underholdsbidrag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebidrag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB –Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB –Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØLVLØB –Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har udlagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt	Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

1.3 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

”Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

1) Bøder.

2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.

3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3 – 4 (...).”

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

”Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav.”

Som konsekvens af reglerne i gældsinddrivelsesloven om dækningsrækkefølge vil ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag blive placeret ”højere oppe/bedre” i dækningsrækkefølgen end de forskudsvis udlagte underholdsbidrag, idet ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag klassificeres som private krav. Dette medfører, at ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag skal dækkes forud for forskudsvis udlagte underholdsbidrag, uanset om forskudsvis udlagte underholdsbidrag måtte være modtaget til inddrivelse tidligere end ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

Af hjemmesiden European Justice fremgår, at en forælder til et barn pr. 1. januar 2017 er berettiget til at ansøge om statsligt underholdsbidrag fra Socialforsikringsnævnet (Sotsiaalkindlustusamet), så længe en retssag og en tvangsfuldbyrdsprocedure varer. Dette underholdsbidrag er en midlertidig statslig ydelse, der udbetales til eneforsørgende forældre, der opdrager barnet alene. Staten udbetaler underholdsbidrag på vegne af den forælder, der ikke betaler bidrag, og inddriver på et senere tidspunkt pengene fra den ikke-betalende forælder. For at få tildelt det statslige underholdsbidrag skal den pågældende person anmode retten om betaling af underholdsbidrag i medfør af enten hasteproceduren i sager om betalingspåbud eller i en retssag. Underholdsbidraget garanterer et barn op til 100 EUR om måneden.

Fordringshaver har oplyst, at der ikke modtages oplysninger fra Estland om, hvorvidt det løbende underholdsbidrag er forskudsvist udlagt eller ej, hvilket heller ikke kan udledes af afgørelsen, der danner grundlag for underholdsbidraget. Det er fordringshavers vurdering, at det ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger herom for hverken de løbende underholdsbidrag, der allerede skulle være betalt ved fordringshavers modtagelse af fordringen fra Estland, ligesom det heller ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger herom for de løbende underholdsbidrag, der fremadrettet skal betales i henhold til grundlaget for underholdsbidraget.

Som følge af ovenstående er det aftalt, at fordringer omfattende af fordringstypen TØEELØB ud fra et forsigtighedsprincip ”klassificeres” og placeres i dækningsrækkefølgen som ej forskudsvis udlagte bidrag uden hensyntagen til, hvorvidt der er tale om forskudsvis udlagte eller ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

1.4 Særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen

Uanset om fordringstypen alene omfatter fordringer på løbende underholdsbidrag for Estland, kan fordringstypen udelukkende anvendes til oversendelse af fordringer på løbende underholdsbidrag, såfremt følgende særlige ikke udtømmende opregnede kriterier m.v. ligeledes er opfyldt:

- Der kan ske forskudsvis udlægning af løbende underholdsbidrag til børn. Der ses dog ikke at være hjemmel til forskudsvis udlægning af familiebidrag.
- Der er hjemmel til at fastsætte underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft for en given periode.
- Fordringer på løbende underholdsbidrag kan udskilles til særskilte fordringer, såfremt grundlaget for fordringen (domme eller aftaler forelagt for notar) omfatter yderligere typer af underholdsbidrag til børn (særbidrag m.v) og/eller ægtefællebidrag.
- Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.
- Fordringer omfattet af fordringstypen kan identificeres i nødvendigt omfang overfor skyldner.
- Fordringer omfattet af fordringstypen er som udgangspunkt omfattet af en ordinær forældelsesfrist på 3 eller 10 år i henhold til Estlands lovgivning om forældelse. Der tages i forbindelse med forældelseskontrol af fordringerne ikke hensyn til eventuelle regler for suspension og/eller udskydelse af forældelsen.
- Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan Estland beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilte oprettede fordringstyper.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for de løbende underholdsbidrag, der er omfattet af fordringstypen

Retligt grundlag:

- Der henvises til Family Law Act, Passed 18.11.2009, RT I 2009, 60, 395, Entry into force 01.07.2010, Chapter 8, OBLIGATION TO PROVIDE MAINTENANCE ARISING FROM FILIATION, §§ 96 til 110.

Af § 96 i Family Law Act for Estland fremgår:

”(1) Adult ascendants and descendants related in the first degree are required to provide maintenance (hereinafter person required to provide maintenance). The obligation to provide maintenance shall not be affected by variation of legal custody.

(2) Ascendants in the second degree are persons required to provide maintenance to their under-age descendants.”

Af § 97 i Family Law Act for Estland fremgår:

”The following persons are entitled to receive maintenance:

1) an underage child;

2) a child who is acquiring basic, secondary or higher education or formal vocational education as an adult but not more than until he or she attains 21 years of age;”

Af § 98 i Family Law Act for Estland fremgår:

”(1) If there are many persons entitled to receive maintenance and the person required to provide maintenance is unable to provide maintenance to all of them, an underage child shall be preferred to other children, children to more distant descendants, descendants to ascendants and, in the case of ascendants, closer relatives to more distant relatives.

(2) In the order of entitled persons, a spouse has an equal status with an underage child and shall receive maintenance before an adult child or a married underage child and the rest of the relatives.

(3) In the order of entitled persons, the status of a divorced spouse caring for a child and a parent entitled to receive maintenance in the case of birth of a child pursuant to § 111 of this Act is after an underage child and they shall receive maintenance before an adult child and married underage child and the rest of the relatives.

(4) In the order of entitled persons, the status of a divorced spouse entitled to receive maintenance pursuant to § 73 of this Act is after an adult child and he or she shall receive maintenance before the rest of the relatives.”

Af § 99 i Family Law Act for Estland fremgår:

“(1) The scope on maintenance shall be determined on the basis of the needs and usual lifestyle of the person entitled to receive maintenance.

(2) Upon determining maintenance all the needs of the entitled person, including the expenses relating to education and vocational training corresponding to his or her abilities and leanings, and, in the case of an underage dependant, the expenses relating to raising him or her shall be taken into account.”

Af § 100 i Family Law Act for Estland fremgår:

“(1) Maintenance is generally provided by making periodic payments of money (hereinafter support). With good reason, an obligated person may request that he or she be allowed to provide maintenance in another manner.

(2) A parent of an underage child shall perform the obligation to maintain the child by paying support primarily if the parent does not live together with the child or does not participate in raising of the child. Support must be used in the interests of the child.

(3) Parents may specify, by mutual agreement, the performance of the obligation to maintain their child and determine in which manner and after which period of time maintenance shall be provided. An agreement does not preclude or restrict assertion of a claim arising from law, taking account of the provisions of the agreement.

(4) Support shall be paid in advance for each calendar month.”

Af § 101 i Family Law Act for Estland fremgår:

“(1) The monthly support for one child shall not be less than the amount calculated on the basis of this section.

(2) A court may order support as a fixed amount or as a variable amount by determining in advance the bases for the calculation of the amount of support.

(3) The monthly support is calculated on the basis of the base amount. The base amount for one child is 200 euros which is indexed on 1 April each year by the change in the consumer price index of the previous year officially published by Statistics Estonia. After indexing, the base amount calculated as a result of indexing in the previous year shall be deemed to be the base amount in the next year.

(4) Three per cent of the average monthly gross wages for the previous calendar year in the Republic of Estonia published on the website of Statistics Estonia is added to the base amount. The added amount is calculated in accordance with the change in the monthly gross wages on 1 April each year.

(5) A parent need not provide maintenance to the extent that the needs of a child can be satisfied on account of the child allowance and the allowance for families with many children.

(6) If a child stays with the obligated parent for seven to fifteen twenty-four hour periods per month on an average in a period of one year, the amount of support is reduced in proportion to the time spent with the obligated parent.

(7) If a person is required to pay support for several children of the same family, the amount of support is reduced in the case of subsequent children by 15 per cent compared to the amount of support for the first child. The amount of support shall not be reduced in the case of children born in a multiple birth and in the case of children whose age difference exceeds three years.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende børnebidrag fra Estland:

“(…) Underholdsbidraget er et beløb, der pålægges af retten, og som generelt udbetales periodisk i form af penge. I visse tilfælde kan retten på begæring af en underholdsberettiget person afsige kendelse om, at et underholdsbidrag skal betales i form af et engangsbetrag. En person, der har

underholdspligt over for et mindreårigt barn, kan, hvis der foreligger en gyldig grund hertil, kræve at få lov til at opfylde sin underholdspligt på anden vis end ved udbetaling af penge.

Forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til en person, der har brug for hjælp, påhviler som hovedregel vedkommendes forældre/bedsteforældre og børn/børnebørn, hvilket indebærer at der er gensidig forsørgelsespligt mellem et voksent barn, dets forældre og bedsteforældre. Ægtefæller har indbyrdes pligt til at forsørge deres familie ved hjælp af deres arbejde og formue, herunder aktiviteter, der har til formål at dække de udgifter, som er forbundet med den fælles husholdning, og de almindelige og ekstraordinære udgifter, som enten ægtefællen eller børnene måtte have. Underholdspligten over for en person, der har brug for hjælp, kan ligeledes udvides til at omfatte en fraskilt ægtefælle eller en person, som den underholdspligtige ikke er gift med, men som vedkommende har et barn med.

Underholdsbidrag er et beløb, som en forælder til et mindreårigt barn betaler, særlig hvis den pågældende forælder ikke bor sammen med barnet eller ikke deltager i barnets opvækst. En fraskilt ægtefælle til en person, der har brug for hjælp, har først og fremmest pligt til at betale underholdsbidrag, hvis den trængende person efter skilsmissen og som følge af ansvaret for barnets forsørgelse ikke formår at være selvforsørgende, eller hvis vedkommende har brug for hjælp af alders- eller helbredsmæssige årsager. (...)

Myndighedsalderen er 18 år, og personer under 18 år er mindreårige. Et mindreårigt barn er berettiget til børnebidrag, og det er først og fremmest barnets forældre, der har skal forsørge barnet, idet ansvaret fordeles ligeligt mellem forældrene. Et barn, der er fyldt 18 år, og som fortsat er under uddannelse på grundskoletrinnet eller i udskoling på en grundskole, en gymnasial eller erhvervsfaglig uddannelse eller gennemfører en videregående uddannelse på universitetet, er ligeledes underholdsberettiget, men kun indtil det fyldte 21. år.

Voksne børn, der ønsker, at børnebidraget fortsat skal udbetales, efter at de har nået myndighedsalderen, skal søge om det igen ved retten, hvis forpligtelsen til at betale børnebidraget er bortfaldet på grundlag af en tidligere retsafgørelse.

Andre slægtninge i opstigende eller nedstigende linje, der ikke er i stand til at forsørge sig selv, er underholdsberettigede, hvis det fastslås, at de har brug for hjælp. (...)

En forælder til et mindreårigt barn kan blive pålagt en underholdspligt. Hvis den pågældende forælder ikke frivilligt betaler underholdsbidraget, kan der indgives en begæring til retten om betaling af underholdsbidrag. For at ansøge om underholdsbidrag kan der enten indgives en begæring til retten om anvendelse af hasteproceduren i sager om betalingspåbud i forbindelse med børnebidrag eller nedlægges en påstand (om underholdspligt) ved retten. (...)

Hasteproceduren i sager om betalingspåbud er en forenklet procedure, hvor betalingen af underholdsbidraget kun kan pålægges, forudsat at sagen omhandler betaling af børnebidrag til et mindreårigt barn, at navnet på den forælder, der har underholdspligt, er anført på barnets fødselsattest, at børnebidraget højst udgør halvanden gange minimumsunderholdsbidraget pr. måned (...), og at den anden forælder ikke gør indsigelse mod betalingen af børnebidraget. Hvis betingelserne for udstedelsen af betalingspåbuddet ikke er opfyldt, skal der for at få tilkendt børnebidrag nedlægges påstand herom ved den amtsdomstol, der har kompetence i den retskreds, hvor barnet har bopæl.(...)

Som hovedregel betales underholdsbidrag som et periodisk beløb. En person, der har underholdspligt over for et mindreårigt barn, kan, hvis der foreligger en gyldig grund, kræve at få lov til at opfylde sin underholdspligt på anden vis. Underholdsbidraget erlægges i form af et børnebidrag, som en forælder til et mindreårigt barn betaler, særlig hvis den pågældende forælder ikke bor sammen med barnet eller ikke deltager i barnets opvækst. Underholdsbidrag betales forud hver kalendermåned. Selv om barnet er den underholdsberettigede, skal bidraget som hovedregel betales til den anden forælder. Underholdsbidraget kan udbetales direkte til barnet, hvis forældrene er enige herom, eller hvis dette er bestemt i en retsafgørelse.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af fordringer på løbende underholdsbidrag omfattet af fordringstypen TØEELØB er hjemlet i henholdsvis rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”) og Haagerkonventionen af 1973.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er ikke tiltrådt af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1, i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser

samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Danmark har ikke tiltrådt denne protokol.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger efter Haagerkonventionen af 1973 skal efter de nugældende regler indgives til Familieretshuset, jf. § 9, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 298 af 20. marts 2019 om opkrævning af underholdsbidrag (herefter ”bidragsopkrævningsbekendtgørelsen”). Når der er truffet en afgørelse om, at underholdsbidraget kan inddrives, restancen er opgjort og månedligt bidrag er fastsat, overdrager Familieretshuset fordringen til restanceinndrivelsesmyndigheden, der opkræver og inddriver fordringen, jf. bidragsopkrævningsbekendtgørelsens § 10.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapitel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningen afdeling 2. Der gælder det særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceinndrivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

3.1 Retsgrundlaget for forældelse af fordringer omfattet af fordringstypen

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af løbende underholdsbidrag omfattet af denne fordringstype afhænger af grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

”Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er

bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse, altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Valg af forældelsesregler for løbende underholdsbidrag omfattet af denne fordringstype afhænger således af, jf. ovenstående, grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, samt hvilken fuldbyrdelseskonvention anmodning om inddrivelse af det løbende underholdsbidrag anerkendes efter. Estland oversender anmodninger i henhold til underholdspligtforordningen og Haagerkonventionen af 1973.

3.1.2 Den nationale lovgivning

I Estland følger reglerne om forældelse af Tsiviilseadustiku üldosa seadus Vastu võetud 27.03.2002 RT I 2002, 35, 216, jõustumine 01.07.2002, 10. peatükk, AEGUMINE (General Part of the Civil Code Act, Division 4, Expiry in Special Cases).

Af § 154 i General Part of the Civil Code Act fremgår:

”The limitation period for a claim for performance of recurring obligations or a maintenance obligation shall be three years for each separate obligation regardless of the legal basis for the claim. The limitation period shall commence as of the end of the calendar year when the claim corresponding to the obligation falls due.”

Af § 157 i General Part of the Civil Code Act fremgår:

“(1) The limitation period for a claim recognised by a court judgment which has become final or a claim which arises from a settlement approved by a court or from another execution document shall be ten years.

(2) The limitation period for the claims specified in subsection (1) of this section shall commence as of entry into force of the court judgment or issue of the execution document but not before the claim falls due.

(3) (...)

(4) The limitation period of recognized claims which arise from performance of recurring obligations that become, or of a maintenance obligation that becomes, enforceable on a future date shall be determined in accordance with section 154 of this Act.”

Af § 164 i General Part of the Civil Code Act fremgår:

”(1) The limitation period for a claim between spouses is suspended for the period of their marriage.

(2) The limitation period for claims between parents and their children is suspended until the child concerned attains the age of majority.

(3) The limitation period for claims between a guardian and the person under guardianship is suspended for the period of guardianship.

(4) The limitation period for claims between a person exercising custody over property and the person over whose property custody is exercised is suspended for the period of the custody.”

3.1.2 Udtalelse af Ministry of Justice of Estonia af 7. juni 2019:

Af mailen fremgår:

”We have received Your enquiry on statute of limitations regarding maintenance cases.

In Estonia General Part of the Civil Code Act regulates limitation period.

The limitation period for a claim for the performance of recurring obligations, with the exception of claims for the performance of child maintenance obligations, shall be three years for each separate obligation regardless of the legal basis for the claim. The limitation period shall commence as of the end of the calendar year when the claim corresponding to the obligation falls due.

The limitation period for a claim for the performance of child maintenance obligations shall be ten years for each separate obligation.

The limitation period for claims between parents and their children is suspended until the child concerned attains the age of majority.

This means that the limitation period in maintenance claims stops until the child becomes an adult. Then, the limitation period for a claim for the performance of child maintenance obligations shall be ten years for each separate obligation (starting from the next year the child has become 18).

For adults, eg spousal maintenance, the limitation period is for each separate obligation.”

3.1.3 Udtalelse af Ministry of Justice of Estonia af 14. november 2022:

“Dear colleagues,

In Estonia maintenance rulings are either notarial agreements or rulings by court to be enforceable.

Regarding statute of limitations, in Estonia, in Estonia General Part of the Civil Code Act regulates limitation period.

The limitation period for a claim for the performance of recurring obligations, with the exception of claims for the performance of child maintenance obligations, shall be three years for each separate obligation regardless of the legal basis for the claim. The limitation period shall commence as of the end of the calendar year when the claim corresponding to the obligation falls due.

The limitation period for a claim for the performance of child maintenance obligations shall be ten years for each separate obligation. The limitation period for claims between parents and their children is suspended until the child concerned attains the age of majority.

This means that the limitation period in maintenance claims stops until the child becomes an adult. Then, the limitation period for a claim for the performance of child maintenance obligations shall be ten years for each separate obligation (starting from the next year the child has become 18). According to § 154 the limitation period commences when the calendar year in which the claim corresponding to the obligation became due has elapsed.”

3.2 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

- Fremtidige rater:

Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for løbende underholdsbidrag. Bestemmelsen bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men i stedet sætningen ”*the end of the calendar year when the claim corresponding to the obligation falls due*”, jf. § 154 og § 157 (4), jf. § 154. Det antages, at det tidspunkt, hvor forpligtelsen bliver eksigibel, er sammenfaldende med ”forfaldstiden”.

Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt for at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt antages derfor at være sammenfaldende med den sidste dag i det kalenderår, hvor fordringen forfalder. Dette medfører, at såfremt en fordring forfalder til betaling f.eks. den 1. april i et kalenderår, vil forældelsesfristen som udgangspunkt først løbe fra den 31. december i samme kalenderår.

- Rater med tilbagevirkende kraft:

Af § 157 (2) i General Part of the Civil Code Act fremgår, at ”*The limitation period for the claims specified in subsection (1) of this section shall commence as of entry into force of the court judgment or issue of the execution document but not before the claim falls due.*” Det antages, at § 157 (2) finder anvendelse for de fordringer, der er fastsat med tilbagevirkende kraft.

Uden anden angivelse anses forfaldsdatoen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt antages derfor at være sammenfaldende med datoen for domsafsigelsen eller datoen for notarpåtegning af aftalen.

Ovenstående antages at medføre, at

- Forældelsesfristen for de fremtidige rater regnes fra udløbet af det kalenderår, hvori fordringen forfalder.
- Forældelsesfristen for de rater, der er fastsat med tilbagevirkende kraft regnes fra datoen for domsafsigelsen eller datoen for notarpåtegning af aftalen.

Dog skal det bemærkes, at der i Estlands lovgivning forefindes regler om henholdsvis udskydelse og suspension af forældelsen. Af § 164 (2) i General Part of the Civil Code Act fremgår bl.a, at forældelsesfristen for krav mellem forældre og børn er suspenderet, indtil barnet når myndighedsalderen, dvs. at forældelsesfristen tidligst begynder at løbe fra dag, barnet fylder 18 år. Tilsvarende regler om udskydelse ses ikke at gælde for øvrige familiebidrag. Som anført under afsnit 1.4 tages der i filteret i forbindelse med forældeskontrol af fordringen **ikke** hensyn til suspensionsregler, der måtte fremgå af lovgivningen. Det påhviler således fordringshaver i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse at afdække, hvorvidt forældelsen af fordringen er udskudt eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævning af fordringen.

Ud fra ovenstående forældelsesregler antages det, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for løbende underholdsbidrag udgør forfaldstidspunktet, jf. nærmere afsnit 4.8, medmindre forældelsen er udskudt/suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævning af fordringen.

3.3 Forældelsesfristens længde

Der henvises i det hele til det af Ministry of Justice of Estonias svar af 7. juni 2019 og 14. november 2022.

Ovenstående medfører, at det er aftalt, at fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen TØEELØB, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato som anført nedenfor:

Familiebidrag:

- Løbende fremtidige rater: 3 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden. Den 3-årige forældelsesfrist gælder, uanset hvilket grundlag fordringen udspringer af og løber fra kalenderårets udgang.
- Løbende rater fastsat med tilbagevirkende kraft: 3 år fra regnes fra forfaldsdatoen, dvs. datoen for domsafsigelsen eller datoen for notarpåtegning af aftalen.

Børnebidrag:

- Løbende fremtidige rater: 10 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden. Den 10-årige forældelsesfrist løber fra kalenderårets udgang.
- Løbende rater fastsat med tilbagevirkende kraft: 10 år fra forfaldsdatoen, dvs. datoen for domsafsigelsen eller datoen for notaren notarpåtegning.

Det skal dog bemærkes, at der sker suspension af forældelsesfristen for børnebidrag for Estland, indtil det pågældende barn er myndigt. Når barnet er myndigt, gælder der en 10-årig forældelsesfrist for hver særskilt forpligtelse (fra og med det næste år, hvor barnet er blevet 18).

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelse i henhold til Estlands regler herom.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end ovenstående, såfremt fordringshaver eller Estland har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen og inddrivelsen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØEELØB og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis – er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 3.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 2.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 3.000 kr. Såfremt beløbet overstiger 3.000 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag/de oplysninger, der modtages fra Estland, som endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Estland har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som Estland har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 3.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos

fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 3.000 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag/de oplysninger, der modtages fra Estland.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige hovedstol er 3.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 3.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØEELØB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver bidragsmodtagers fødselsdato, dvs. alene de første 6 cifre i CPR-nummeret, som identifikation. Såfremt fordringen udspringer af en bidragspligt, der vedrører tvillinger, trillinger etc., der har samme fødselsdato, angives der udover fødselsdatoen et individuelt løbenummer.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Det antages, at perioden for fordringer på løbende underholdsbidrag, som er omfattet af denne fordringstype, som udgangspunkt er en måned. Ligeledes antages det, at første og sidste periode for løbende underholdsbidrag kan være kortere end en måned, eller kun omfatte en enkelt dag. Perioden kan krydse en kalendermåned.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at der altid modtages oplysninger fra Estland om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes derfor med den første dag i perioden, som fordringen dækker, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden, som fordringen dækker.

I de tilfælde, hvor det løbende underholdsbidrag eventuelt måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft, udfyldes ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder

ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag eller de oplysninger, der modtages fra Estland.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det antages, at stiftelsesdatoen ikke følger af det retlige grundlag for Estland. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra Estland om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er derfor sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor det løbende underholdsbidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, er det ligeledes aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger

af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Det er aftalt ud fra et forsigtighedsprincip, at forfaldsdatoen som udgangspunkt udfyldes med den første dag i den periode, som fordringen omfatter, uanset om en eventuelt senere forfaldsdato kan udledes af retsgrundlaget for Estland eller af grundlaget for det løbende underholdsbidrag. Den første dag i perioden antages at være den tidligste forfaldsdato for fordringen. Fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt det løbende underholdsbidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start, uanset hvad der måtte kunne udledes af lovgivningen fra Estland vedrørende forfaldsdatoen. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde også sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra Estland - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag for Estland.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale det løbende underholdsbidrag.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Som udgangspunkt antages løbende underholdsbidrag, som er omfattet af denne fordringstype, at være omfattet af en 3-årig eller en 10-årig forældelsesfrist, jf. nærmere afsnit 3.

Det er aftalt, at fordringshaver i feltet ”Forældelsesdato” som hovedregel skal angive følgende datoer:

Familiebidrag:

- 3 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden, såfremt der er tale om fordringer, der forfalder for fremtiden.

- 3 år fra datoen for domsafsigelsen eller datoen for notarpåtegning af aftalen, såfremt der er tale om fordringer, der er fastsat med tilbagevirkende kraft.

Børnebidrag:

- 10 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden, såfremt der er tale om fordringer, der forfalder for fremtiden.
- 10 år fra datoen for domsafsigelsen eller datoen for notarpåtegning af aftalen, såfremt der er tale om fordringer, der er fastsat med tilbagevirkende kraft.

Det skal hertil bemærkes, at der i Estlands lovgivning forefindes regler om henholdsvis udskydelse og suspension af forældelsen. Af § 164 (2) fremgår bl.a. at forældelsesfristen for krav mellem forældre og børn er suspenderet, indtil barnet når myndighedsalderen, dvs. at forældelsesfristen tidligst begynder at løbe fra dag, barnet fylder 18 år. Tilsvarende regler om udskydelse ses ikke at gælde for øvrige familiebidrag. Som anført under afsnit 1.4 tages der i filteret i forbindelse med forældelseskontrol af fordringen **ikke** hensyn til suspensionsregler, der måtte fremgå af lovgivningen. Det påhviler således fordringshaver i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse at afdække, hvorvidt forældelsen af fordringen er udskudt eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævning af fordringen.

Fordringshaver har oplyst, at Estland oplyser eller efterfølgende afkræves oplysninger om datoen for fordringens forældelse, når fordringen modtages/er modtaget af fordringshaver. Feltet "Forældelsesdato" skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som Estland oplyser til fordringshaver.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet "Domsdato" og "Forligsdato" skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØEELØB (Underholdsbidrag til børn og familie – Estland)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Forandringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år minus 1 dag efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 3.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØEELØB (Underholdsbidrag til børn og familie – Estland)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises